

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **MgA. K. K.**
bytem x
zastoupena Mgr. Janem Polákem, advokátem
sídlem Komunardů 1091/36, 170 00 Praha 7

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2022 č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 5. 2022 č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 3 900 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Jana Poláka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná rozhodla tak, že rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 21. 10. 2021 se zčásti mění tak, že: „Výrok č. I se doplňuje o další odstavec: „Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se od 22. 6. 2022 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 8 239 Kč měsíčně.“ Ve výroku č. II se datum „10. 5. 2016“ nahrazuje datem 4. 9. 2015. Ve zbytku se rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 21. 10. 2021 potvrzuje.“
2. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným prvoinstančním rozhodnutím přiznala žalobkyni od 22. 11. 2009 plný invalidní důchod dle čl. II bodu 1 zákona č. 306/2008 Sb., který mění zákon č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009 ve výši 7 517 Kč měsíčně. Podle čl. II bodu 8 zákona č. 306/2008 Sb., který mění zákon č. 155/1995 Sb., se plný invalidní důchod ve výši, v jaké náležel ke dni 31. 12. 2009, považuje od 1. 1. 2010 za invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Do výroku prvoinstančního rozhodnutí byly pojaty též valorizace provedené příslušnými právními předpisy od data přiznání důchodu do ledna 2021 včetně. Výrokem č. II prvoinstančního rozhodnutí pak bylo rozhodnuto, že doplatek invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. od 10. 5. 2016. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 6. 2021 byla žalobkyně od 22. 11. 2009 plně invalidní, protože její schopnost výdělečné činnosti poklesla o 70%.
3. V žalobě žalobkyně mimo jiné uvedla, že s rozhodnutím žalované nesouhlasí. Poukázala na to, že byla zkrácena na svých právech nezákonným rozhodnutím žalované. Správní orgán postupoval nesprávně a nezákonně, když ke dni posouzení jejího zdravotního stavu neopatřil aktuální podklady pro vydání posudku a rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu žalobkyni a nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu na sociálním zabezpečení žalobkyně jakožto osoby v důsledku její zvlášť těžké duševní poruchy velmi zranitelné. Žalovaná podle žalobkyně nesprávně snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, ačkoli pro to nebyly splněny zákonné podmínky, neboť u žalobkyně se jedná o zvlášť těžké postižení s poklesem její pracovní schopnosti nejméně o 70%, tedy o invaliditu třetího stupně.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že v případě žalobkyně nedošlo k nesprávnému posudkovému posouzení a vyhodnocení, nedošlo k přehlédnutí, opomenutí či nevyhodnocení údajů obsažených v doložené zprávě. Podle žalované je napadené rozhodnutí zcela správné a zákonné. Navrhla žalobu jako zcela nedůvodnou zamítnout.
5. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 10. 2021 č. j. X, námitky žalobkyně ze dne 23. 11. 2021, žalobou napadené rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2022 č. j. X. V soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 20. 10. 2022 ev. č.: SZ/2022/1840-PH-9.

6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze (dále též „PK MPSV ČR“). Z posudku této komise ze dne 20. 10. 2022 bylo zjištěno, že žalobkyně od data 1. 10. 2010 k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %.

Od data 22. 11. 2009 k 31. 12. 2009 byla plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Od data 22. 11. 2009 k 31. 12. 2009 šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 66%.
7. Při jednání konaném dne 29. 11. 2022 k závěrům posudku neměl připomínky ani zástupce žalobkyně ani zástupkyně žalované.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného psychiatra podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně, mimo jiné uvedla, že: „43 letá (v době vydání napadeného rozhodnutí) absolvovala magisterské studium x, dále absolvovala x, tlumočnický kurz, krátce ve věku 26 – 28 let pracovala na plný úvazek jako x, poté až do období přibližně před 7 lety několik hodin týdně, možná v roce 2017 pracovala na 0,8 úvazek jako x, stran umělecké činnosti se podílí na tvorbě 1 kratšího filmu za 2-3 roky, naposledy v roce 2021. Od 1. 1. 2021 pracuje jako asistentka na úvazku 0.7, posuzovaná při jednání komise uvedla, že se jedná o jednoduchou administrativní práci.“

K předchozímu řízení komise zjistila, že šlo o řízení na základě vlastní žádosti občana o invalidní důchod dle § 81-84 zákona č. 582/1991 Sb., v pl. znění. Žádost o nové posouzení s ohledem na datum vzniku invalidity byla uplatněna dne 12. 5. 2021. Zdravotní stav byl posouzen lékařem PSSZ-LPS pro Prahu 7 dne 22. 6. 2021 se závěrem, že od 22. 11. 2009 do 31. 12. 2009 byla plně invalidní dle § 39 odst. 1, písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %. Od 1. 1. 2020 byla posuzovaná shledána jako invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jednalo se o invaliditu třetího stupně. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo dle shora uvedeného posouzení konstatováno, že poklesla její pracovní schopnost o 70 %, Den vzniku invalidity byl stanoven k datu 22. 11. 2009 a doba platnosti posudku trvale. ČSSZ pak rozhodnutím ze dne 21. 10. 2021 přiznala platnost posudku trvale. ČSSZ pak rozhodnutím ze dne 21. 10. 2021 přiznala účastnici řízení od 22. 11. 2009 plný invalidní důchod dle čl. II bodu 1 zákona č. 306/2008 Sb., který mění zákon č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009 ve výši 7.517,- Kč měsíčně. V námitkovém řízení byl posouzen zdravotní stav účastnice řízení lékařkou Pracoviště ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy dne 7. 4. 2022 se závěrem, že od data 22. 11. 2009 do 31. 12. 2009 byla posuzovaná plně invalidní dle § 39 odst. 1, písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, od data 1. 1. 2020 do 21. 6. 2021 byla posuzovaná invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jednalo se o invaliditu třetího stupně, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 70 %, od data 22. 6. 2022 je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2, písm. c) cit. Zákona, ale jde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60 %, den změny stupně invalidity byl uvedeným posudkem konstatován k 22. 6. 2021, doba platnosti posudku byla stanovena do data 30. 11. 2023. ČSSZ rozhodnutím ze dne 23. 5. 2022 rozhodla tak, že mění rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 10. 2021 z části tak, že výrok č. I se doplňuje o další odstavec: „podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů se od 22. 6. 2022 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 8.239,- Kč měsíčně“. Ve výroku č. II se datum 10. 5. 2016 nahrazuje datem 4. 9. 2015. Ve zbytku se rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 10. 2021 potvrzuje. Dne 3. 8. 2022 podala účastnice řízení zastoupená advokátem Mgr. Janem Polákem, žalobu proti rozhodnutí ČSSZ.

V žalobě bylo vedle další problematiky týkající se výplaty invalidního důchodu, diskutováno o datu vzniku invalidity a dále bylo poukázáno na hospitalizace v roce 2022.

Komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž rozhodující příčinou byla bipolární afektivní porucha.

Od 22. 11. 2009 do 31. 12. 2009 komise shledala míru poklesu pracovní schopnosti o 70 % při zařazení do položky 3c kap. V., přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. dle tehdy platného znění a komise konstatovala, že posuzovaná byla plně invalidní dle ust. § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb. V tehdy platném znění (z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti u posuzované nejméně o 66 %).

Od 1. 1. 2010 do 23. 6. 2014 komise shledala míru poklesu pracovní schopnosti o 70 % při zařazení do položky 4e kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V tehdy platném znění, komise neshledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 1 č. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. A komise shledala, že se jednalo o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2, písm. c) zák. č. 155/1995 Sb. v tehdy platném znění. Výkon výdělečné činnosti pojištěnce nevyžadoval zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhl. č. 359/2009 Sb. V tehdy platném znění.

Od 24. 6. 2014 do 27. 3. 2016 komise shledala míru poklesu pracovní schopnosti o celkově 70 % při zařazení do položky 4d kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V tehdy platném znění, tedy s mírou poklesu pracovní schopnosti o 60 % v rámci této položky, komise nicméně shledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. V tehdy platném znění se zvýšením horní hranice o 10 % a komise shledala, že se jednalo o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb. v tehdy platném znění. Výkon výdělečné činnosti pojištěnce nevyžadoval zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhl. č. 359/2009 Sb. V tehdy platném znění.

Od 28. 3. 2016 do 19. 4. 2021 komise shledala míru poklesu pracovní schopnosti o 70 % při zařazení do položky 4e kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění, komise neshledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 1 či 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. a komise shledala, že se jednalo o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb. v tehdy platném znění. Výkon výdělečné činnosti pojištěnce nevyžadoval zcela mimořádné podmínky podle § 6 vhl. Č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění.

Od 20. 4. 2021 k datu vydání napadeného rozhodnutí komise shledala míru poklesu pracovní schopnosti o celkově 70 % při zařazení do položky 4d kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění, tedy s mírou poklesu pracovní schopnosti o 60 % v rámci této položky, komise nicméně shledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění se zvýšením horní hranice o 10 % a komise shledala, že se jednalo o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2, písm. c) zák. č. 155/1995 Sb. v tehdy platném znění. Výkon výdělečné činnosti pojištěnce nevyžadoval zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhl. č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění.

Komise konstatovala vznik invalidity dnem 22. 11. 2009, tedy k rámci druhé hospitalizace na psychiatrii, kdy byl maximalisticky zvolen den přijetí k této hospitalizaci, přičemž k tomuto datu již bylo možné konstatovat dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a to konkrétním datem uvedeným ve zdravotnické dokumentaci, přičemž bylo v rámci položky 3c kap. V., přílohy č. 2 vyhl. č. 384/1995 Sb. hodnoceno na horní hranici rozmezí dané položky těžké poruchy. Takto bylo hodnoceno v rámci tehdy platné legislativy v období od 22. 11. 2009 do 31. 12. 2009.

V období od 1. 1. 2010 do 23. 6. 2014 pak komise konstatovala dostatečné naplnění položky 4e kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění, komise neshledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 1 či 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. V rámci nové platné legislativy a s další dokumentací při dalších opakovaných hospitalizacích (byť bylo nutno při maximalistickém posouzení konstatovat, že hospitalizace byly ukončovány i samotnou posuzovanou i přes negativní reverz) komise konstatovala, že v tomto období již bylo možno konstatovat zvláště těžké postižení dle kritérií platné legislativy.

Od 24. 6. 2014 do 27. 3. 2016 pak komise konstatovala dostatečné naplnění položky 4d kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění, tedy s mírou poklesu pracovní schopnosti o 60 % v rámci této položky, komise nicméně shledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. v tehdy platném znění se zvýšením horní hranice o 10 %, celkově šlo tedy o konstatování míry poklesu pracovní schopnosti o 70 %. Komise

na jedné straně konstatovala, že v daném období nebyly zjištěny v rámci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu takové progrese, které by vedly jakkoli frekventním hospitalizacím, natož se symptomatikou, která by v souhrnu odpovídala zvláště těžkému postižení. Komise nicméně zohlednila pracovní anamnézu a míru vzdělání posuzované ve spojení s odstupem od předchozího období, kdy docházelo k opakovaným hospitalizacím. Komise poukázala na zprávu ošetřujícího psychiatra ze dne 24. 6. 2014, kdy již byla konstatována remise. Poslední hospitalizace před tímto obdobím přitom byla ve dnech 21. 9. 2013 až 15. 10. 2019.

Ode dne 28. 3. 2016 do 19. 4. 2021 komise opět konstatovala dostatečné naplnění položky 4e kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009Sb. v tehdy platném znění, komise neshledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 1 či 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. při opětovných hospitalizacích, byť bylo nutno konstatovat, že šlo o relativně krátké hospitalizace (z psychiatrického hlediska), a to relativně krátké po sobě, přičemž se opakovala dimise při odmítnutí návratu posuzované z vycházky, např. dimise z hospitalizace dne 3. 6. 2017, dále opětovně přijetí k hospitalizaci dne 11. 6. 2017.

Od data 20. 4. 2021 k datu vydání napadeného rozhodnutí komise shledala míru poklesu pracovní schopnosti o celkově 70 % opět při zařazení do položky 4d kap. V. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění, tedy s mírou poklesu pracovní schopnosti o 60 % v rámci této položky, komise nicméně shledala naplnění posudkových kritérií ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění se zvýšením horní hranice o 10 %, když bylo již k datu 20. 4. 2021 ošetřujícím lékařem konstatováno, že jde o stabilizovaný stav, posuzovaná referovala v práci úspěch, referovala o novém vztahu, ošetřujícímu lékaři referovala o úvaze o mateřství. Nadto šlo již o výraznější odstup od dimise od poslední hospitalizace dne 17. 6. 2020, byť i tato hospitalizace byla ukončená negativním reverzem. Přes krátkou hospitalizaci ve dnech 23. 1. 2022 až 26. 1. 2022 a hospitalizací ve dnech 8. 2. 2022 až 7. 4. 2022 komise nekonstatovala naplnění položky 4e kap. V., když vzhledem k předchozímu odstupu od předchozí poslední hospitalizace v roce 2020 komise nehodnotila jako dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zvláště těžký k naplnění této položky, nýbrž jako těžký s naplněním kritérií položky 4d. Nicméně jak shora uvedeno, bylo konstatováno naplnění kritéria dle ust. § 2 vyhl. č. 269/2009 Sb.

Komise konstatovala závažnou symptomatiku v rámci diagnostikované bipolární afektivní poruchy, kdy byly zjištěny i psychotické stavy, hospitalizacím předcházely i výjezdy záchranných složek včetně policie, hospitalizace bývaly provázeny vstupně detencí a u posuzované byla zjišťována i noncompliance či omezený náhled na dané onemocnění. Po určité období v roce 2014 a 2015 byla posuzovaná delší dobu bez hospitalizace, došlo k určité stabilizaci, posuzovaná v daném období řešila i možnosti mateřství (stejně jako v roce 2021), z dalšího průběhu nicméně bylo patrné, že šlo i o stabilizaci křehké a ještě stále do těžké poruchy, komise však hodnotila i velmi problematické pracovní uplatnění vzhledem ke vzdělání posuzované, kdy komise zohlednila povahu nejen vzdělání jazykového, ale i uměleckého, při nárocích profese dokumentaristiky v tvůrčí oblasti při vysokoškolském vzdělání posuzované. Posléze bylo možné opět i s přihlédnutím dosavadnímu průběhu konstatovat zvláště těžké postižení v rámci posudkových kritérií příslušné položky při dalších opětovných hospitalizacích, a to až do roku 2021, kdy byly opět s odstupem od poslední hospitalizace možno konstatovat určité zlepšení stavu, se zpětným pohledem komise, do těžkého stavu, když na počátku roku 2022 došlo opět k dekompenzaci. Nicméně komise dále i přes zohlednění skutečnosti pracovního zařazení posuzované na úvazku 0,7 (být v profesním dotazníku ze dne 15. 6. 2021 byl uveden úvazek 0,3, posuzovaná nicméně

vedla při jednání komise současně, že šlo o práci rozdělené do dvou pracovních dnů), byť v posuzovanou referované jednoduché administrativní práci, konstatovala sice těžké postižení, když komise považovala naplnění položky 4d kap. V. za dostatečné, přičemž dále, byť posudkově naprosto maximalisticky, zohlednila ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. s navýšením o 10 procentních bodů, neboť usoudila, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzované měl větší vliv na pokles pracovní schopnosti posuzované, než odpovídalo procentuální hodnotě položky 4d vzhledem k dosaženému vzdělání a znalostem posuzované. Komise nicméně konstatovala omezenou platnost tohoto posudku s předpokladem možností vývoje dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu včetně možnosti stabilizace a možnostem adaptace posuzované stran pracovního zařazení; platnost posudku sice byla stanovena omezeně, nicméně zcela maximalisticky až do data 31. 10. 2032. Komise dále konstatovala, že posuzovaná sice od 1. 1. 2021 pracovala v částečném úvazku jako asistentka v oddělení logiky Akademie věd ČR dle svého vyjádření, nicméně dle vyjádření posuzované při jednání komise šlo o jednoduchou administrativní práci. Komise tedy v rámci kritérií daných ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. zohlednila (byť naprosto maximalisticky) vysokoškolské vzdělání posuzované, které bylo jednak uměleckého rázu, jednak posuzovaná měla i tlumočnický kurz, aniž by dále bylo poukazováno na studium na Fakultě sociálních věd, přičemž posuzovaná využívala v minulosti i tohoto vzdělání v práci, nicméně pracovní poměr od 1. 1. 2021 spočíval, jak ze shora uvedeného vyplynulo, v jednoduché administrativní práci, umělecké projekty, pak byly spíše občasného charakteru, aniž by bylo dále poukazováno na to, že posuzovaná uvedla při jednání komise i občasně jednorázové brigády, které nesouvisely s jejím vzděláním. V pracovním dotazníku ze dne 3. 10. 2014 bylo přitom uvedeno, že posuzovaná pracovala v letech 2004 až 2008 jako lektorka na plný pracovní úvazek a v roce 2007 pracovala na úvazek 0,75 jako koordinátorka, přičemž po absolvování čtyřletého gymnázia v roce 1997 vystudovala v letech 2001 až 2009 FAMU. Komise tak vzala byť maximalisticky v úvahu i soustavnou výdělečnou činnost, kterého byla posuzovaná schopna v minulosti souběžně se studiem, byť rozloženým do více let.

Komise konstatovala, že pro posuzovanou byly nevhodné práce spojené s výraznější psychickou zátěží, na směny, noční práce, práce pod časovým tlakem, těžší fyzické práce. Nicméně stanovení konkrétních možností pracovního zařazení s ohledem na dané postižení a stanovení podmínek pro výkon konkrétní práce pak bylo v kompetenci pracovně lékařské služby.

Námitky posuzované byly zodpovězeny na straně č. 9 a následující. Ke způsobu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti posudkovým lékařem námitkového oddělení ČSSZ se komise vyjádřila, jak shora uvedeno.

Komise ve svém posouzení náležitě vyhodnotila všechny skutečnosti uvedené v žalobě a obsažené v doložených lékařských zprávách.“

Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 20. 10. 2022, ev. č.: SZ/2022/1840-PH-9 vyplývá, že od data 1. 10. 2010 k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %.

Od data 22. 11. 2009 k 31. 12. 2009 byla plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Od data 22. 11. 2009 k 31. 12. 2009 šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 66%.

13. Posudek PK MPSV ČR z 20. 10. 2022 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
14. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobkyně advokátem ve výši 3 000 Kč, což tvoří 3 úkony právní služby po 1 000 Kč a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2 a 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Náklady řízení tak celkem činí částku v celkové výši 3 900 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. listopadu 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně